

70

DAB

TISÍCROČNÁ VČELA

Peter Jaroš • Martin Kákoš • Vašo Patejdl • Kamil Peteraj

Divadlo Andreja
Bagara v Nitre

uvádza

pôvodný slovenský muzikál podľa
rovnomeného románu Petra Jaroša

TISÍCROČNÁ VČELA

Peter Jaroš • Martin Kákoš
Vašo Patejdl • Kamil Peteraj

Réžia: Martin Kákoš

Obnovená premiéra 14. 9. 2019
vo Veľkej sále Divadla Andreja Bagara v Nitre

Námet: Peter Jaroš
Libreto: Martin Kákoš
Hudba: Vašo Patejdl
Texty piesní: Kamil Peteraj
Dramaturgia: Svetozár Sprušanský
Hudobné naštudovanie a dirigent: Július Selčan
Scéna: Pavol Andraško
Kostýmy: Ľudmila Városová
Korepetície: Eva Pacovská a Tomáš Ducký
Hlasová príprava: Eva Pacovská
Choreografia: Jaroslav Moravčík
Asistent choreografie: Martin Mikulášek
Hudobná produkcia: Július Selčan
Réžia: Martin Kákoš

Predstavenie vedie: Alena Darnadyová a Zuzana Orelová
Text sleduje: Kamila Beťková

Manažér výpravy umeleckej tvorby: Ján Surovka
Koordinátor umelecko-dekoračných dielní: Róbert Zeman
Majster javiska: Jozef Palaky
Stavači scénických dekorácií: Juraj Uher, Juraj Moravčík, Miloš Vlasák, Ivan Berec, Vladimír Hučko, Stanislav Palaky, Karol Jenis, Richard Vass, Mária Zeumer, Ľudo Kmeťo, Martin Podsklan, Daniel Hlavatý
Strojníci javiska: Miroslav Szabó, Marek Slamka, Csaba Bencz, Lukáš Kozár
Scénické svetlo: Peter Sarvaš, Ján Chytrý, Marek Chobot, Ladislav Chobot, Vladimír Krkošek, Róbert Horváth
Scénický zvuk: Ľubomír Mičko, Štefan Pócsik, Juraj Kóňa
Masky a parochne: Anna Záhorská, Anna Ďuranová, Erika Lörinčová
Garderóba: Ľudmila Bellová, Helena Brňová, Jozefína Brňová
Rekvizity: Ivan Lachký, Andrea Milová

Hudobná nahrávka bola realizovaná v štúdiu Slovenského rozhlasu Košice, RTVS.

Zbory: členovia speváckeho zboru sv. Cecílie pri Dóme sv. Alžbety v Košiciach a členovia DAB v Nitre

Zvukový majster: Gejza Toperczer a Roman Šoltýs

Hudobná réžia: Július Selčan

Mix a mastering: Jozef Krajčovič

Záverečný mix nahrávky: JB recording studio, Bratislava

70. divadelná sezóna 2019/2020

Riaditeľ: Jaroslav Dóczy
Šéf umeleckého súboru: Juraj Ďuriš
Zriaďovateľom Divadla Andreja Bagara v Nitre je Nitriansky samosprávny kraj

Osoby a obsadenie

Tisícročná včela, včelia matka	Eva Pavlíková
Martin Pichanda	Marián Slovák a.h.
Ružena, jeho žena	Gabriela Dolná a.h.
Samo, ich syn	Martin Nahálka/Marcel Ochránek a.h.
Valent, ich syn	Juraj Ďuriš
Kristína, ich dcéra	Kristína Turjanová
Mária, Samova žena	Klaudia Kolembusová a.h.
Hanka	Andrea Sabová
Hermína	Nikolett Dékány/Renáta Ryníková a.h.
Jozef Náder	Andrej Remeník
Matej Srok	Jakub Rybárik
Fero Dropa	Tomáš Turek
Julo Mitron	Marián Viskup
Matilda, jeho žena	Daniela Kuffelová
Orfanides, učiteľ	Ján Greššo a.h.
Domanec, farár	Branislav Matuščin
Haderpán	Miloš Chrappa a.h./Anton Živčic a.h.
Valika, jeho žena	Eva Večerová a.h.
Pál Szokolík	Peter Oszlík
Gagoš, drotár	Martin Fratrič
Gersh, krčmár	Augustín Graf a.h.
Martha, jeho dcéra	Ivana Kološová a.h./Karin Blahová a.h.
Žufanko	Ján Hrmo a.h.
Správca	Ján Galaba a.h.
Janko	Branislav Matuščin ml. a.h.
Karol	Jakub Herc a.h./Lukáš Sveteník a.h.
Emka	Marína Matuščinová a.h./Adela Greššová a.h.
Hasičská kapela	Juraj Uher, Marek Slamka, Ivan Lachký, Richard Vass
Hlas	Štefan Kvietik

Dedinčania (v alternáciách tancujú)

Viktória Pažitná, Zuzana Náprstková, Zuzana Krausová, Mia Majeríková, Kristína Moravčíková-Rosová, Veronika Hanzušová, Adam Sobol, Matúš Druga, Martin Mikulášek, Peter Žofčík, Juraj Jánošík, Lukáš Vargic, Michal Druga

Juraj Ďuriš, Miloš Chrappa a.h.

Velkolepá scénická freska vychádzajúca z magického a fantazijného videnia slovenskej reality. Rodinná sága rodu Pichandovcov a ich detí, vnukov, pravnukov. Osudy liptovských murárov, ich spleť osobných príbehov, rôznorodej spoločnosti obyvateľov dedinky Hybe. Vtip sa strieda so smútkom v činoherných scénach predstavenia. Diváka očaria strhujúce tanečné čísla, farebná iskrivosť kostýmov, melodická krása a dušu povznášajúca spevnosť piesní.

„Keď som si román Petra Jaroša Tisícročná včela prečítal po dlhých rokoch, tak som si uvedomil, aká je to obsiahla látka a aké komplikované bude preniesť ho do divadelnej muzikálovej podoby. Najhoršie bolo rozhodnúť sa,

čo z románu hodiť cez palubu a zvoliť základnú líniu, po ktorej sa bude inscenácia uberať. Napokon sme sa rozhodli, že do centra príbehu postavíme rodinné vzťahy Pichandovcov. A cez ich príbeh zároveň budeme sledovať aj osudy mestečka a všetko, čo súvisí s našou mentalitou, s našimi bolesťami, cnosťami i necnosťami.“

Martin Kákoš

AUTOR LIBRETA A REŽISÉR
INSCENÁCIE

„Na scénickú podobu Tisícročnej včely vo forme muzikálu som sa prvý raz díval najprv s veľkým očakávaním a postupne s príjemným dojatím, až nadšením. Bol som uveličený prácou dramaturga pána Sprušanského,

režiséra pána Kákoša, autora textov pesničiek pána Peteraja, autora muzikálovej hudby pána Patejdla či autora choreografie pána Moravčíka. Páčili sa mi kostýmy, vynachádzavá variabilná scéna, ako aj tvorivé uplatnenie svetiel... Môj úprimný obdiv však patrí aj vynikajúcim hereckým výkonom na všetkých postoch, ktoré vdýchli muzikálovému telu dušu a život. Zostáva mi len poďakovať sa vedeniu Divadla Andreja Bagara v Nitre za seba, ale i za divákov, že do svojho repertoáru zaradili tento titul.“

Peter Jaroš

AUTOR ROMÁNU
TISÍCROČNÁ VČELA

Tisícročná včela, DAB v Nitre, 2019
Ján Grešo, Marián Slovák a.h., Branislav Matuščin

Všetky veže sveta
Aj tá naša kostolná
O chvíľu to vyzvoní
O chvíľu už zazvoní

Dvadsiate storočie ľudia
zlatí sa už blížili
A nová nádej že bude lepšie
všade kľíči

Aké bude? Nikto netuší
No je tu toľko snov a krásnych
predsavzatí!
Snáď sa bieda spolu
s utrpením navždy stratí!

Ale pozor! Čo vojny?
A aké krvavé!
Ešte budú? Alebo sa
všetko v mieri objíme?

Na tej mape sveta
Ešte bude pohyb

Tisícročná včela, DAB v Nitre, 2013
Ján Grešo, Marián Slovák a.h., Branislav Matuščin

Do palácov vstúpi
Hladná ulica
Božie dielo rastie
Pochopia to mnohí
Cítim pohyb dejín
Mapa zmení sa
Mapa sveta zmení sa

Ale jedno sa nezmení
Tie naše Hybe
Hýb sa Hybe Hýb sa hýb sa hýb
Veď si krásne aj keď máš dost chýb

Dejiny tu máme možno ospalé
Ale zato krásne končiare
Vždy tu bude život pod Tatrami rást
Je tu krásna čo sa nedá nikde nájsť

Nič na svete nie je márne
Človek býva slabý no ak treba je mocný
Každý nesie svoj kríž a osud máme rôzny
Stokrát môžeš padnúť Všetci nemusia sa báť
Ak nájdeš v sebe silu stoprvýkrát vstať

TISÍCROČNÁ VČELA - POVAHOPIS SLOVÁKOV ROZHOVOR S PETROM JAROŠOM

Vaše rodné Hybe sa stali hlavnou postavou vášho azda najznámejšieho románu Tisícročná včela. Ako si po rokoch spomínate na svoje rodné mestečko? Nesiete si ho v sebe celý život? Aký je na Hybe pohľad po tých rokoch...

Do rodnej liptovskej obce Hybe chodievam pravidelne každý rok, a keď mi to okolnosti dovoľia, aj niekoľko ráz ročne. Z izby sa pozerám na liptovské hole, na majestátny Baranec, z kuchyne vidím nezabudnuteľný Kriváň, aj skokanský mostík na Štrbskom Plese. Váh je neďaleko a bystrá, hybká rieka Hybica nám tečie skoro pod oknami. Jednoducho, je tam krásne! Hybania sú ľudia šikovní, učenliví aj svetaskúsení. Žijú tam celé remeselnícke dynastie, potomkovia murárov, kolárov, tesárov, hrnčiarov, kováčov, slosiarov, debnárov či železničiarov a malých i väčších podnikateľov. Žijú tam ľudia dobrí aj komplikovaní... Obec Hybe - ako aj ostatné slovenské obce, mestečká či mestá - je stále plná rôznych ľudských príbehov, nuž aj preto tam rád cho-

dím. Je to pastva pre spisovateľa a ja sa pasiem na ľudských príbehoch tam, ale aj všade inde... Žijem a bývam v Bratislave od sedemnástich rokov, ale často túžim vybehnúť na Liptov, na Oravu, Kysuce, na Spiš... Ale keď som tam dva-tri týždne, už mi chýba aj Bratislava a rád sa do nej vraciam, lebo aj to je krásne mesto.

Keď ste sa rozhodli vytvoriť veľkolepú ságu rodu Pichandovcov v románe Tisícročná včela, s akými predstavami,

cieľmi a zámerom ste pristúpili k čistému papieru? Ako samotný román vznikal?

Roky som si zapisoval príbehy starých rodičov a ich rovesníkov, rodičov a ich rovesníkov, spolužiakov, kamarátov, doma aj na školských štúdiách. Medzitým som písal iné poviedky, novely, scenáre či romány, ale dva-tri roky po tridsiatke som sa rozhodol, že tie zápisky konečne spracujem. Tisícročnú včelu som s krátkymi prestávkami písal štyri roky. Mal to byť akýsi povahopis Slovákov...

Keď román vyšiel, stretol sa so srdečným prijatím v čitateľskej obci. Ako si spomínate na prvé reakcie po jeho vyjdení? Čím podľa vás Tisícročná včela môže zaujať čitateľov aj dnes?

Moje predchádzajúce literárne úniky do existencializmu či nadrealizmu vtedajšia socialistická literárna kritika prijímala s rezervou a často aj kriticky (boli to šesťdesiate a sedemdesiate roky). Preto som bol príjemne prekvapený, keď literárna kritika aj čitatelia prijali Tisícročnú včelu spontánne a priaznivo. Predpokladám, že ich zaujali pestré, rôzne a bohaté osudy jednotlivých postáv. Nenásilné spojenie spoločenských a osobných udalostí, okorených vtipom, nadhľadom či dobovou mágiou.

Román akoby v kvapke čirej studničnej vody zrkadlí základné ľudské hodnoty: rodina, rodinné tradície, rodinná súdržnosť. Na akých hodnotách sa dá v dnešnom svete stavať ľudské bytie? Ten každodenný, obyčajný život...

Človek by mal mať v živote nie-

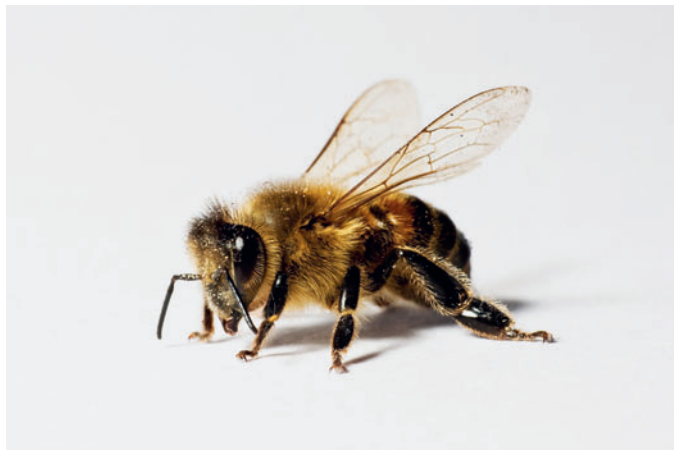
Eva Pavlíková a Marián Slovák

koľko istôt či oporných bodov: dobrú rodinu, dobrých priateľov, tvorivú robotu... Muž by mal mať dobrú ženu, žena dobrého muža, obidvaja šikovné deti a všetci spoločne vzájomnú lásku, porozumenie... Aspoň obstočné zdravie, ale aj empatiu k potrebám iných. Pravdaže, toto by bol ideálny stav a nie vždy a nie všade to takto funguje. Ale aj tak by sme sa mali aspoň snažiť priblížiť sa k takémuto stavu.

Súdržnosť väčšej entity - rodiny, spoločenstva, národa... Práve pojem NÁROD a jeho naplnenie sa akoby v súčasnosti (možno aj zásluhou politiky) sprofanovalo. Akoby sme sa dnes za toto slovo a jeho význam hanbili. Ako vy vidíte naplnenie tohto slova?

Ako národ by sme mali byť hrdí na naše dejiny, na našu krásnu krajinu - našu vlasť. Mali by sme si vážiť pozoruhodné výkony našich najlepších mužov a žien vo všetkých ľudských činnostiach. Mali by sme byť jednoducho vlastenci. Ale bez toho, aby sme sa vyvyšovali nad iné národy. Od susedných, ale aj ostatných národov by sme mali vedieť prijímať to, čo by nás obohacovalo. Mali by sme byť hrdí na naše priority. Bez toho, aby sme kohokoľvek ponížovali či urážali. A so všetkými by sme mali žiť v mieri a porozumení

■ To, čo sa o včelách doma v kuchyni hovorí, je založené predovšetkým na informáciách o jednom druhu včiel: európskej medonosnej včele – že sú čierne-žlté, tancujú, produkujú med, a keď niekoho uštipnú, je to pre ne osudné. Je to asi typický pohľad človeka na prírodný svet: všimanie si iba praktického využitia. Ale existuje viac ako 20 000 druhov včiel, od najmenšieho austrálskeho druhu, ktorý nevyrastá do viac ako 2 mm, až po druh žijúci v Indonézii, merajúci 4 cm. V Severnej Amerike žije zeleno-čierny druh. Kmitavý tanec včiel, ktorým signalizujú iným včelám vzdialenosť a množstvo nektáru, je pri každom druhu iný, ale včely sú veľmi bystré, keď vedci spravili pokus a ázijské a európske včely dali na jedno územie, ázijské včely sa naučili „preložiť“ tanec tých európskych. Žihadlá majú iba včelie robotníčky, čmeliaky pri žiadnom druhu žihadla nemajú – žihadlo pri včelách je vlastne modifikovaný

orgán na kladenie vajíčok, včelia kráľovná teda žihadlo nepoužíva tiež. Druh samotárskych včiel, ktoré nemajú kráľovnú a všetky môžu klásť vajíčka, je úplne bez žihadla, volajú ich aj „zraniteľné“. Včely útočia len v prípade, ako vlastne väčšina zvierat, keď sa tomu nedá vyhnúť. Najprv skúsajú iné taktiky: na hniezde vytvárajú pohybom masy včiel niečo ako mexické vlny, aby útočníka odplašili alebo sa celý roj formuje do rôznych tvarov, až vyzerá ako jeden celistvý obrovský živý organizmus. Aj keď sú včely usilovné a zdá sa, že nikdy neoddychujú, včely tak ako ľudia spia od 6 do 8 hodín. Najprv im hlava

klesne na predné nôžky a ostatné nôžky sú uvoľnené, mohlo by sa stať, že vypadnú z úľa, preto si v spánku včely navzájom držia nohy. Včely spánok potrebujú na regeneráciu, nevyspatá včela nevie dobre tancom komunikovať s ostatnými, pohyby sú nepresné, počas hlbokého spánku sa včelám tak isto ako ľuďom ukladajú informácie z krátkodobej pamäti do dlhodobej – teda, jednoducho povedané – sa počas spánku učia. Zaujímavé videá o včelách si môžete pozrieť aj s komentármi Davida Attenborougha na BBC Earth.

Spracované podľa relácií Davida Attenborougha pre BBC Earth

■ Na svete je rok čo rok menej miest, kde by nežil človek, alebo ktorých by sa človek nebol aspoň dotkol. Kraj, o ktorom bude poväčšine reč, leží uprostred Európy a možno ho aj na veľkej mape prikryť dlaňou, na menšej prstom a na glóbusu smietkou, ktorú si unavený chodec vo vetristom údolí vyberie z oka. Je to Liptov.

Liptovská osada-villa, či neskôr mestečko-oppidum Hybe, o ktorom bude tiež poväčšine reč, vzniklo vraj už koncom dvanásteho storočia na ohyboch vrtkavej, nestálej, hybkej riečky Hybice, vyvierajúcej v neďalekých Tatrách pod rozložitým Kriváňom. Od riečky dostala názov i osada Giba či Gyba, potom Hyba, a keď sa spojili dve osady Malá a Veľká Hyba, utvoril sa spoločný pomnožný názov Hybe. Vyše sedemsto rokov sa v nich rodili a umierali ľudia, túžili, bojovali, raz sa mali lepšie a inokedy boli na pokraji záhuby. Často museli vynaložiť všetky svoje sily, všetok svoj dôvtip, lesť a zobrať rozum poriadne do hrsti, aby sa vyplatili z dlhov, ubránili povodňami, požiarom, morovým ranám na ľuďoch i dobytku a úskokom

šľachticov, ktorí si robili na nich nároky plným priehrštím, v ktorom ukrývali namiesto namiesto sľubovaného medu krvavé ostne.

Začiatkom devätnásteho storočia obsiali Hybania veľké plochy borievkovým semenom a rozhodli sa vyrábať borovičku vo veľkom, ale podľa všetkého nepochodili a naďalej sa venovali málo výnosnému poľnohospodárstvu a tradičným remeslám, ktorých bolo v obci neúrekom. A tak popri roľníkoch, povozníkoch a lesných robotníkoch boli v Hybiach vyučení garbiari, čižmári, remenáři, kožušníci, krajčíři, debnáři, stolári, tesári, farbiari, hrnčiari, slosiari, kováči i chýreční murári. Mnohí z nich prebrúsili krížom-krážom Rakúsko-Uhorsko, Balkán, Poľsko, Nemecko, Rusko, naučili sa cudzie reči, zdokonalili sa vo svojich odboroch a potom ponúkali svoje výrobky a odborné služby nielen spoluobčanom, ale aj celému okolitému svetu. A nielen to, z veľkého okolitého sveta prinášali novosti a novoty, začiatkom devätnásteho storočia napríklad kolovrat a koncom toho istého storočia si už zariadenovali izby čalúnenými pohovkami a fotelmi. Znalosť rečí a písma

ich pobádala objednávať a sledovať noviny, časopisy a knihy. (...) Koncom storočia sa objavili v obci šijacie stroje, zdokonalené žehličky a rôzne mydlové prípravky. A už vtedy nosili okrem vrchného odevu aj bielizeň a na noc si obliekali nočný odev. Práve vtedy začali aj hromadne stavať domy z kameňa a z pálených tehál...

Bližil sa koniec devätnásteho storočia. Hybe na jeho konci, tak ako storočia predtým, zostali slovenskými. Hybania opäť a opäť vzdorovali nepriaznivým časom. Umierali, rodili sa, žili, pracovali. Okolo pravidelného, veľkého, pravouhlého námestia s gotickým kostolom zo štrnásteho storočia pribúdali nové domy. Za domami humná, sýpky, dvory. A za nimi rok čo rok zarodili polia, rozkvitli lúky. Všade boli ľudské stopy. Nahusto, ako kvety. A v opelených kvetoch bzučali včely. Bzučali a rozprávali... A rozprávajú dodnes!

ukážky z románu *Tisícročná včela*, Slovenský spisovateľ, Bratislava 1979

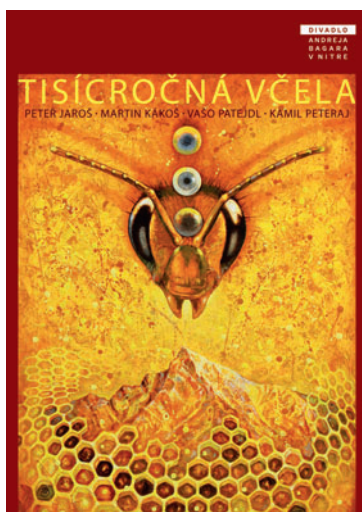

Martin Nahálka, Marián Viskup, Tomáš Turek, Andrej Remeník

Pôvodný plagát k muzikálu *Tisícročná včela* (2013). Autorom malby, ktorá bola použitá ako základ vizuálu pri prvej premiére muzikálu, je akad. mal. Karol Felix, ktorý žije a pracuje v Nitre, venuje sa grafike, maľbe, kresbe, ilustrácii a známkovej tvorbe. Je absolventom Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave - Oddelenie voľnej grafiky a knižnej tvorby u Prof. Albína Brunovského.

Nebite sa chlapi
To vec nerieši
Veď váš problém vôbec
Nie je najväčší

Na hasičskom bále zábavy je
dosť
Vybite si chlapi inde svoju zlosť

Pálenka vie divy
Dušu rozpáli
A preto vám vravím
Chlapci pomaly

Náš hasičský bál je pýcha Lip-
tova
Tradíciu treba aj dnes zachovať

Hej slovenská krčma
Tam je krehký mier

Ak si cudzí radšej
Do nej nezmier

U nás v našej krčme
Je to ako prv
Najprv tečie pálenka
No a potom krv

U nás v našej krčme
Tri dni musíš piť
A kto sa ti nezdá
Toho pod krk schyť!

Daniela Kuffelová, Marián Viskup

Juraj Ďuriš, Nikolett Dékány

Peter Osszlik, Augustín Graf a.h.

Andrej Remeník, Ivana Kološová a.h.

Nikollet Dékány, Eva Večerová a.h.

Hej slovenská krčma
Ak aj zomriem raz
Na svete som nechal
Cmíter prázdnych fliaš

Nože nalej krčmár
Kapurkovú nám
A už zabudnite
Že vás svrbí dlaň

Chlapi chce to mieru
Páste do vrecák
Po desiatej škodí
Každý poldecák

Slováci sú zásadoví ak ide
o hovno

Veru bratia nevieme my kde má
pohár dno
A potom už stojíme tu ako barani
Keď máš guráž tak ju ukáž kto
ti zabráni

V tej slovenskej krčme
Žije národ náš
Večer sme v nej mocní
Ráno málo nás

V tej slovenskej krčme
Všetko tichne v snoch
Bojovníci ležia
S hlavou na stoloch

Andrea Sabová, Juraj Ďuriš

Ako tu žiješ
Národ pod Tatrami
Nejdem vás súdiť To musíte sami
Často sa hrbíš a vidíš len tie role
Každý len políčko Svoje úzke
pole

Ako tu žiješ
Národ podtatranský
Možno ti chýba viac tej božej
lásky
Boriš sa deň čo deň ale málo
vidíš
Hádam tie vrchy zacláňajú príliš

No predsa cítim
V koreňoch máš silu
A v studniach ešte vodu živú číru
Hory ťa chránia Ty chráň si život
a jeho cieľ

A ja ti pošlem na pomoc roje
tých mojich včiel

Tak roj sa roj
A vedz že život nie je len boj
Ale aj veľká láska

Tak roj sa roj
Vo víchriciach sa vždy s nebom
spoj
Keď príde doba ťažká

Tak roj sa roj
A ži svoj život požehnaný
Tak ako zákon káže
Tak roj sa roj

Na seba sa pozri s múdrosťou
A zbav sa svojej tiaže

Andrej Remeník, Tomáš Turek, Jakub Rybárik, Martin Fratrič, Martin Nahálka

Marcel Ochránek a.h.

Renáta Ryníková a.h.

Ján Hrmo a.h., Ján Galaba a.h.

ZA PODPORU
MUZIKÁLU TISÍČROČNÁ
VČELA ĎAKUJEME

Zriaďovateľom
Divadla Andreja Bagara
v Nitre je Nitriansky
samosprávny kraj

HLAVNÍ PARTNERI
SEZÓNY 2019 – 2020

HLAVNÝ PARTNER
MUZIKÁLU

PARTNERI
SEZÓNY
2019 – 2020

PRODUKTOVÍ
PARTNERI
SEZÓNY
2019 – 2020

HLAVNÝ
MEDIÁLNY
PARTNER

MEDIÁLNI
PARTNERI

Bulletin k muzikálu Tisícročná včela

Zodpovedný redaktor: Jaroslav Dóczy

Zostavili: Svetozár Sprušanský

a Magdaléna Žiaková

Fotografie: Collavino - Henrich Mišovič,

Ctibor Bachratý

Ilustrácia na obálke: Simona Čechová

Grafický návrh a úprava: Marek Kianička

Grafické prvky: Ján Šicko

Tlač: DEVIN Printing House

2019

www.dab.sk